

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

IR-XIV.432.9.14.2020

POSTANOWIENIE NR 253/23
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 30 czerwca 2023 roku

działającego w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Marek Jońca – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 5) Tomasz Jamka – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259 z późn. zm.), art. 25 pkt 1 i art. 26 ust.1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2023 r. poz. 225, z późn. zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 30 czerwca 2023 r.

wniosku spółki z siedzibą ul.
..... o wstrzymanie wykonania decyzji nr 243/23 Zarządu
Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 kwietnia 2023 r.

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

postanawia:

odmówić wstrzymania wykonania decyzji nr 243/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 kwietnia 2023 r.

UZASADNIENIE

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013, zwana dalej „Instytucją Zarządzającą”, w dniu 26 kwietnia 2023 r. wydał decyzję nr 243/23 w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr 221/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 stycznia 2023 roku określającą spółce z siedzibą ul. (zwanej dalej „Stroną” lub „Beneficjentem”) przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Budżetu Państwa, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW.....-00, termin od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków,
W przedmiotowej decyzji podtrzymane zostały w całości ustalenia poczynione w decyzji nr 221/23. Decyzja nr 243/23 z dnia 15 lutego 2023 r. stała się ostateczna wraz z dniem jej wydania.

W dniu 02 czerwca 2023 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęła skarga na ww. decyzję ostateczną, w której Strona, zwróciła się z wnioskiem o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji oraz poprzedzającej ją decyzji nr 221/23 z dnia 25 stycznia 2023 r. i o umorzenie postępowania, a także o zasądzenie na rzecz Skarżącej od Organu zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W tym samym dniu do Instytucji Zarządzającej wpłynął również pisemny wniosek Strony, reprezentowanej przez Pełnomocnika: adw. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą:, ul. (zwanego dalej „pełnomocnikiem Strony), o wstrzymanie na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. wykonania decyzji nr 243/23 albowiem zdaniem pełnomocnika Strony, w sprawie zachodzi uzasadnione

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

przypuszczenie, że skarga złożona na tę decyzję jest zasadna a samo roszczenie uległo przedawnieniu.

W ocenie Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wynika z art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259) (zwanej dalej „p.p.s.a.”), gdzie wskazano, że w razie wniesienia skargi na decyzję lub postanowienie organ, który wydał decyzję lub postanowienie, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, ich wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności albo, gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania.

Stosownie do art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (zwana dalej „ustawą o z.p.p.r.”) do zadań Instytucji Zarządzających należy m.in. odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w ustawie o finansach publicznych. W świetle przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634 z późn. zm; dalej: u.f.p.) przepis art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy o z.p.p.r. ma charakter przepisu tylko kompetencyjnego.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Z art. 61 § 1 p.p.s.a. wynika, że zasadą jest to, że wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. W art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. przewidziano jeden z wyjątków,

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

który zezwala organowi na fakultatywne wstrzymanie wykonania decyzji lub postanowienia. Wyjątek ten nie może zostać zastosowany m.in. wtedy gdy zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym w doktrynie prawa użycie w art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. przez ustawodawcę sformułowania „organ może”, bez określenia dodatkowych przesłanek wstrzymania wykonania aktu lub czynności, powoduje, że organ administracji publicznej może wydać postanowienie w przedmiocie wstrzymania wykonania w granicach własnego uznania (por. Knysiak-Dudyka H., Skarga i skarga kasacyjna w postępowaniu sadowoadministracyjnym. Komentarz. Orzecznictwo, wyd. V, Opublikowano: WKP 2021).

W ocenie Instytucji Zarządzającej nie ma przesłanek przemawiających za wstrzymaniem wykonania decyzji.

W dniu 26.07.2017 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego podjął decyzję nr RPSW.IZ.UMWSW..... w sprawie zwrotu przez Stronę części dofinansowania ze środków EFRR i Budżetu Państwa wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach RPOWŚ na lata 2007-2013.

Beneficjent skorzystał z prawa do złożenia skargi na ww. decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach (dalej: WSA). W wyroku sygn. akt I SA/Ke 556/17 z dnia 14.12.2017 r. WSA uchylił zaskarżoną decyzję i skierował sprawę do ponownego rozpoznania przez Instytucję Zarządzającą. Następnie Instytucja Zarządzająca wniosła skargę kasacyjną od ww. wyroku do Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA). Wyrokiem z dnia 10.06.2021r. sygn. akt I GSK 1853/18 NSA oddalił skargę kasacyjną.

Instytucja Zarządzająca wskazuje, że od ogłoszenia wyroku WSA w dniu 14.12.2017 r. do uzasadnienia wyroku NSA z dnia 10.06.2021 r. (uzasadnienie pojawiło się dopiero w czerwcu 2022) minęło 4 lata i 6 miesięcy.

W ww. wyroku Sąd podzielił stanowisko Instytucji Zarządzającej w zakresie obowiązku zwrotu części dofinansowania wraz z odsetkami dotyczącej rozliczonego podatku VAT, a

także podzielił stanowisko, że w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia przez Stronę procedur, w konsekwencji czego zasadnie przyjęto, że przy realizacji projektu zaistniała nieprawidłowość zdefiniowana w art.2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006, uzasadniająca nałożenie korekty finansowej i zobowiązanie Strony do zwrotu części dofinansowania. Zasadnie przyjęto, że skarżąca naruszyła art. 12 a ust. 2 p.z.p. po dokonaniu istotnej zmiany w ogłoszeniu zamieszczonym w Biuletynie zamówień publicznych. Strona była zobowiązana, zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy p.z.p., do przedłużenia terminu składania ofert o czas niezbędny na wprowadzenie zmian w ofertach. W tym zakresie ustawodawca nie pozostawił w gestii zamawiającego decyzji o przedłużeniu terminu składania ofert, a jedynie co do czasu jego przedłużenia. NSA wskazał również, że organ prawidłowo zastosował Taryfikator obowiązujący w dniu nałożenia korekty, skoro strony umowy przyjęły taką możliwość.

W ww. wyroku zakwestionowano natomiast wysokość nałożonej korekty za naruszenie p.z. p. i wskazano, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy Instytucja Zarządzająca powinna ocenić wagę i charakter nieprawidłowości, rozważyć możliwość obniżenia nałożonej korekty ustalić jaki był niezbędny czas na wprowadzenie zmian w realiach sprawy uwzględniając rozważania i wskazania NSA.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę wytyczne NSA, Instytucja Zarządzająca dokonała ponownej analizy dokumentacji przetargowej postępowania oznaczonego numerem) i obniżyła korektę finansową do 10 %, ale faktycznie 5 %, bo uwzględniono wartość poprzednio odzyskanych środków z tytułu korekty 5% - z naruszenia art. 29 p.z.p. o czym poinformowała Beneficjenta w piśmie z dnia 09.11.2022 r.

Następnie Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2007-2013 wydał decyzję nr 221/23 z dnia 25 stycznia 2023 r. określającą przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków EFRR i BP w łącznej wysokości: 205 901,89 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz termin od którego nalicza się odsetki i sposób zwrotu środków. W uzasadnieniu swej decyzji Instytucja Zarządzająca wskazała, że w związku ze stwierdzonym naruszeniem:

- 1) § 4 ust. 2, § 8 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu, ponieważ Beneficjent ma możliwość odzyskania podatku VAT z uwagi na fakt, iż w obiektach będących przedmiotem termomodernizacji oprócz sprzedaży zwolnionej prowadzi sprzedaż opodatkowaną. W związku z powyższym wydatki z tytułu podatku VAT nie mogą stanowić wydatków kwalifikowalnych w Projekcie Instytucja Zarządzająca nałożyła na Beneficjenta korektę finansową (kwota dofinansowania do zwrotu 85 646,61 zł) ;
- 2) art. 12 a ust 1 i 2 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie wydłużenia terminu składania ofert w związku ze zmianą treści ogłoszenia w zakresie warunków udziału w postępowaniu, które dotyczyło wyboru wykonawcy robót polegających na zaprojektowaniu i wykonaniu robót budowlanych dla zadania pn.
„.....”, Instytucja Zarządzająca nałożyła na Beneficjenta korektę finansową (kwota dofinansowania do zwrotu 120 255,28 zł),

część środków dofinansowania w wysokości 205 901,89 zł, wypłaconego w ramach umowy o dofinansowanie nr UDA-RPSW..... zostało pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości oraz wykorzystane z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, o których mowa w art. 207 ustawy o finansach publicznych, w związku z czym podlega zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

W ocenie Instytucji Zarządzającej argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku innego interesu społecznego, jest fakt, iż kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej.

W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia.

W ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013 Beneficjentowi na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej z Instytucją Zarządzającą wypłacono dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Budżetu Państwa w łącznej wysokości 2 514 561,14 zł.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w stosunku do Strony wydał decyzję nr 221/23 z dnia 25 stycznia 2023 r. określającą kwotę dofinansowania do zwrotu w wysokości 205 901,89 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, na wskazany rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej, w której wskazano że Beneficjent dopuścił się nieprawidłowości w realizacji dofinansowanego projektu dotyczącej niekwalifikowalnego podatku VAT oraz dotyczącej naruszenia art. 12a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. prawo zamówień publicznych na kwotę dofinansowania 205 901,89 zł tj. na kwotę otrzymanych środków EFRR i BP. Następnie wydał decyzję nr 243/23 z dnia 26 kwietnia 2023 utrzymującą w mocy decyzję nr 221/23.

W tym miejscu zauważyć należy, że Beneficjent od momentu doręczenia wezwania do zwrotu środków, poprzez cały okres trwania postępowania administracyjnego oraz po wydaniu ww. ostatecznej decyzji o zwrocie nie dokonał żadnej, nawet częściowej wpłaty przedmiotowego zobowiązania. Wysokość przedmiotowego zobowiązania systematycznie więc wzrastała i stale wzrasta, aż do dnia całkowitego uregulowania tego zobowiązania. Na dzień wnioskowania przez Beneficjenta o wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznej tj. na dzień 02 czerwca 2023 r. przedmiotowe zobowiązanie wynosiło już kwotę: 354 361,89 zł, a jego wartość stale wzrasta. W związku z czym, zdaniem Instytucji Zarządzającej, istnieje interes publiczny w analizowanej sprawie, polegający na trosce o budżet UE. Instytucja Zarządzająca bowiem zobowiązana została do niezwłocznego odzyskiwania środków dofinansowania wykorzystanych z naruszeniem procedur i podjęcia działań zmierzających do rozliczenia tych kwot z Komisją Europejską.

Instytucja Zarządzająca przede wszystkim wskazuje, że w niniejszej sprawie każda okoliczność w trwającym postępowaniu administracyjnym stanowiła przesłankę przerwania biegu przedawnienia.

Nastąpiło przerwanie okresu przedawnienia zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit 3 Rozporządzenia Rady (WE, EURATOM) Nr 2988/95 z 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U.UE.L 1995.312.1; dalej: rozporządzenie nr 2988/95) zgodnie z którym: „przerwanie okresu przedawnienia jest spowodowane przez każdy akt właściwego organu władzy, o którym zawiadamia się daną osobę, a który odnosi się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości. Po każdym przerwaniu okres przedawnienia biegnie na nowo”

Przepis ten należy interpretować szeroko na co wskazuje wyraz „każdy” właściwy organ władzy zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 2015 r. C-52/14, PFEIFER & LANGEN GMBH & CO.KG v. BUNDESANSTALT FÜR

LANDWIRTSCHAFT UND ERNÄHRUNG należy uznać co się tyczy pojęcia 'właściwego organu' w rozumieniu tego przepisu, oznacza ono organ mający zgodnie z prawem krajowym uprawnienie do wydawania aktów stanowiącego czynność odnoszącą się do dochodzenia lub postępowania w sprawie nieprawidłowości, przy czym organ ten nie musi być tożsamy z organem, który jest uprawniony do przydzielania subwencji czy też odzyskiwania kwot pobranych nienależnie ze szkodą dla interesów finansowych Unii.

Szerokie rozumienie tego przepisu podzielają również sądy polskie:

- III SA/Lu 560/22 - wyrok WSA w Lublinie: „*Jak wskazano, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2988/95 przerwanie okresu przedawnienia jest spowodowane przez każdy akt właściwego organu władzy, o którym zawiadamia się daną osobę, a który odnosi się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości. Zgodzi się należy z organem, że do takich aktów in concreto zaliczyć należy pierwszą czynność jaką było przedstawienie przez prokuratora zarzutów dwóm osobom, piastującym urząd starosty i wicestarosty, co miało miejsce w listopadzie i grudniu 2017 r.*”;
- I SA/Ke 524/21 - wyrok WSA w Kielcach;
- I SA/Ke 525/21 - wyrok WSA w Kielcach: „*W realiach niniejszej sprawy, uwzględniając że nieprawidłowości miały charakter ciągłych, doszło do przerwania okresu przedawnienia w*

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

związku z doręczeniem stronie wydanej 23 marca 2018 r. decyzji Dyrektora Świętokrzyskiego Oddziału Regionalnego ARiMR w Kielcach o stwierdzeniu nieważności decyzji z 13 lipca 2011 r. o przyznaniu pomocy na zalesianie. Spółka już w 2018 r. miała wiedzę o postępowaniu w sprawie nieprawidłowości w udzielanej pomocy przez organy Agencji. Zatem powyższe świadczy, że wobec prowadzonego postępowania związanego z ww. decyzją i stwierdzonej nieprawidłowości w udzielanym wsparciu bieg terminu przedawnienia uległ już wówczas przerwaniu (i zaczął biec na nowo), o czym strona wiedziała z uwagi na opisaną na wstępie jej aktywność procesową związaną z wydaniem decyzji w trybie nadzwyczajnym. W konsekwencji organy ARiMR uprawnione były do orzekania w niniejszej sprawie”.

Niezależnie od kwestii przerwania biegu przedawnienia należy stwierdzić, że w sprawie doszło również do zawieszenia biegu terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 70 § 6 pkt 2 i § 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651; dalej: O.p.) w związku z art. 67 ust. 1 u.f.p. termin przedawnienia nie biegł od dnia wniesienia skargi do sądu administracyjnego aż do dnia doręczenia Instytucji Zarządzającej odpisu orzeczenia sądu administracyjnego ze stwierdzeniem jego prawomocności.

Skarga na decyzję RPSW.IZ.UMWSW.04.02.00-26-786/13-2017/15 została wniesiona za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 30 sierpnia 2017 roku, natomiast prawomocny wyrok NSA wraz z uzasadnieniem został doręczony Instytucji Zarządzającej za pośrednictwem platformy ePUAP w dniu 15 czerwca 2022 roku.

Należy bowiem podnieść, że wyłączenie zastosowania art. 70 § 1 O.p. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. dotyczy wyłącznie kwestii uregulowanych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2988/95. W tym zakresie zachodzi kolizja norm rozstrzygana w myśl dyrektywy interpretacyjnej *lex specialis derogat legi generali*.

W zakresie nieuregulowanym odmiennie w rozporządzeniu nr 2988/95 zachowuje moc prawną odesłanie zawarte w art. 67 ust 1 u.f.p. W związku z tym zastosowanie znajdujących przepisów o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zawarte w art. 70 § 6 i § 7 O.p. Dla porządku należy jeszcze odróżnić zawieszenie biegu terminu przedawnienia od zawieszenia postępowania administracyjnego.

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

UNIA EUROPEJSKA

EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Zawieszenie postępowania administracyjnego zostało uregulowane w art. 6 ust. 1-3 rozporządzenia nr 2988/95, lecz jak wspomniano wyżej kwestii tej nie należy mylić z zawieszeniem biegu terminu przedawnienia.

Ponadto na konieczność zastosowania przepisów o zawieszeniu okresu przedawnienia uregulowanych w prawie krajowym wskazuje także art. 3 ust. 2 zd. 3 rozporządzenia nr 2988/95.

Należy również podnieść, że odmowa wstrzymania wykonania aktu lub czynności przez organ administracji nie pozbawia skarżącego prawa do złożenia wniosku do sądu administracyjnego o wstrzymanie jego wykonania (por. Mudrecki A., Wstrzymanie aktu lub czynności, „Forum Doradców Podatkowych” 2004/6 (65), s. 37; Knysiak-Sudyka H., Skarga i skarga kasacyjna w postępowaniu sądownoadministracyjnym. Komentarz. Orzecznictwo, wyd. V, Opublikowano: WKP 2021).

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca postanawia jak w sentencji.

Pouczenie:

Na postanowienie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.

Marszałek
Województwa Świętokrzyskiego
Andrzej Bętkowski
(dokument podpisano elektronicznie)

Postanowienie otrzymują:

- 1) Pełnomocnik Strony: adw.
- 2) a/a.